

Minőségbiztosítás Tarjánban

A közoktatásról szóló törvény 1998. évi módosításában jelent meg először a minőségbiztosítás fogalma. A tarjáni Györy Sándor Általános Iskola 2002-ben kapcsolódott be a Comenius 2000 Minőségfejlesztési programba. Ekkor alakult meg az iskola minőségbiztosítási csoportja. Irányítója Wünsch Lajos magyar szakos tanár, a társadalomtudományi munkaközösség vezetője lett, tagjai: Fidermanné Kenessey Ildikó tanítónő, Klingerné Bartos Judit némettanár és Laczó Magda matematika-fizika szakos tanár, a természettudományi munkaközösség vezetője. A kiválasztás úgy történt, hogy a tagok az iskolai oktatás minden területét képviseljék.

A csoport három éves tervet készített az iskola minőségbiztosítási feladatainak megvalósítására. Az első év feladata a helyzetfelmérés és annak alapján intézkedési terv elkészítése volt az intézmény minél jobb működése érdekében. A második évben következett az intézkedési terv végrehajtása, a harmadikban a tapasztalatok alapján korrekciós tervet készítettünk.

Az első év hat szakaszra oszlott:

1. Intézményi helyzetfelmérés

A legfontosabb cél az volt, hogy a kollégák között elinduljon egyfajta kommunikáció, beszélgetés és gondolkodás az intézmény helyzetéről. Feladatuként azt jelölte meg a minőségfejlesztési csoport, hogy a munkatársak véleményének megismerésével, összegyűjtésével kialakuljon a reális belső kép az intézményről.

Az intézmény belső képe több elemből tevődött össze: a tantestület meghatározta az iskola legfontosabb feladatait. Az intézményi belső kép kialakításához nagy segítséget nyújtott az ún. SWOT-elemzés (S=strengths – erősségek ; W=weaknesses – gyengeségek ; O=opportunities – lehetőségek ; T=threats – veszélyek), amelyben az iskola erősségeit, gyengeségeit, a gyengeségek javításának lehetőségeit, valamint az erősségek további megtartásának veszélyeit kellett a tantestület tagjainak összegyűjteni. A kérdőív nagy nehézségek elé állította a tantestületet, s helyenként komoly viták alakultak ki néhány megállapításról, ami a kérdőív jellegéből adódóan nem meglepő.

2. Az érdekelt felek azonosítása

Ebben a szakaszban a minőségbiztosítási csoport összegyűjtötte, hogy kik állnak szoros kapcsolatban az iskolával, s ennek alapján partnertérképet készített, s kiválasztotta, hogy kiknek a véleményét mérik fel az iskola életével kapcsolatban.

3. Az érdekelt felek igényeinek és elégedettségének felmérése

A csoport úgy ítélte meg, hogy elsősorban a szülők és a tanulók véleménye a legfontosabb, ezért ebben a szakaszban a kérdőíveket is közöttük osztottuk szét, s érdeklődésünk is az ő értékeit felé fordult.

4. Az igények elemzése

A szülők és tanulók által kitöltött kérdőívek alapján a megfogalmazott vélemények, igények elemzését végezte el a csoport. Megállapíthatta, hogy a szülők és a tanulók általában elégedettek az iskolával; az iskolai oktatás színvonalával, a nemzetiségi nyelv tanulásának lehetőségével, a szakkörök változatosságával, a szabadidős programokkal stb. Természetesen a kritikával sem voltak adósak: pl. szeretnék, ha a gyengébb tanulók felzárkóztatása, és a tehetséges tanulókkal való külön foglalkozás, a tehetséggondozás az eddigieknél is nagyobb hangsúlyt kapna.

5. A célok és prioritások meghatározása

Az intézményi helyzetfelmérés és az érdekelt felek igényeinek elemzése alapján a csoport problématerképet készített, amelyet egy nevelési értekezleten a tantestülettel ismertetett.

6. Az intézkedési tervek elkészítése

A nevelési értekezleten a tantestület a problématerkép alapján közösen készített tervet a problémák megoldására.

A második évnek egyetlen feladata lesz:

1. Az intézkedési tervek végrehajtása

A harmadik évben a következő feladatok várnak a tantestületre:

1. Korrekciós terv készítése,
2. irányított önértékelés,
3. az irányított önértékelés alapján újabb feladatok kijelölése

Összegzésül megállapítható, hogy az iskola minőségfejlesztése nagyon összetett, vég nélküli feladat, amely komoly feladatokat ró az intézmény minden tagjára, de az iskola minél jobb működése érdekében mindenképpen szükséges.

Wünsch Lajos

a munkacsoport vezetője

Partnerkapcsolatok – nyelvi és kulturális fejlődés

Halle

Iskolánk első intézményes partnerkapcsolata azokra az időkre nyúlik vissza, mikor még igen csekély lehetőség nyílt az iskolán kívüli nyelvgyakorlásra. Még híre sem volt a parabola antennáknak, elképzelni sem lehetett azt, ami ma már valóság, hogy több idegen nyelvű adó műsora közül is válogathat az ember. Nem volt gyakorlat a csereüdvöztetés, a külföldi nyelvgyakorlat számos, ma ismeretes formája sem, de sokan, a nyugati világtól való elzártságunk miatt ennek nem is érez-

ték szükségét. Csak kevesen, leginkább a külföldet megjártak tapasztalhatták meg, milyen jelentőséggel bír egy második nyelv ismerete. Ma már köztudott, hogy a több nyelvet beszélőnek van a legnagyobb esélye a boldoguláshoz, mintegy igazolva ezzel a közmondást: Ahány nyelv, annyi ember.

A tanultak kipróbálása a gyakorlatban, nyughatatlan vágyként munkált bennem és tanítványaimban, amíg közvetítéssel sikerült találni egy máig is hűséges partnert, a volt NDK-beli Halleban, a Huttenschule-t.

Egyéves diáklevelezés után 1971-ben került sor a szemé-

lyes találkozásra. Két csoportban nyolc-nyolc tanulóval, vónattal utaztunk két hétre Halleba, ahol a gyerekek belecsöppentek ugyan egy idegen környezetbe, ám hamar feltalálták magukat. Senkinek sem volt honvágya, ami a német családok vendégszeretetének és a gazdag programnak volt köszönhető.

Az élmények olyan nagy hatással voltak a gyerekekre, hogy egyéb motivációra évekig nem volt szükség.

A későbbiekben is csodálatos heteket tölthettünk együtt hol Magyarországon, hol Németországban. A találkozásokra kétévenként került sor, 60-60 diák részvételével. A tarjáni diákok minden egyes alkalommal 16 napot tölthettek egy-egy úttörőtáborban, megismerve így szinte az egész országot, beleértve még a Keleti tenger partját is. A tábori élet tartalmas programjai közül (barkácsolás, színjátszás, nappali és éjszakai kirándulások, akadály-és sportversenyek, stb.) válogathattak a tanulók. A legnagyobb közös élmények közé sorolható az utazás, ami mindig repülővel történt. Az egyéni élmények között voltak kellemetlenek is, mint pl. *Palatin* Panni útlevele, amit a táborban felejtett, s a futárszolgálat hozott utánunk. Kellemetlen, de egyben mulatságos dolog esett meg *Krancz* Toncsival is, aki a repülőtéren elcsérelte táskáját egy hasonlóval, s igen csak meglepődött, mikor a kicsomagolásnál nem a méretének megfelelő ruhákat talált benne. Mulatságosan nézett ki a gyerekek által kölcsönzött ruhákban, mivel még a legnagyobb méret is több számmal volt kisebb az övéénél.

Német barátainkat a balatonakali táborba vittük tíz napra, hat napot pedig a tarjáni családoknál töltöttek. Biztosan ők is jól érezték magukat nálunk, mivel még a repülőtérről beszállásnál is sírva búcsúztak.

A nyelvyakolási lehetőségen kívül a még máig is tartó barátságok jelentik e kapcsolat eredményességét és értékét. Németország újraegyesítése után testvériskolánk is nagy változáson ment keresztül. Jó azonban, hogy maradtak ott olyan lelkes tanárok, mint *Gudrun Bettche* és *Jürgen Heine*, akik folytatták *Rosemarie Streithof* kapcsolatépítő munkáját. Az igazgató, *Gunther Haas* személyében is támogatóra találtunk, aki szívügyének tekinti kapcsolatunk fennmaradását. Így bizton remélhetjük, hogy ennek a kapcsolatnak nem csak múltja, hanem jövője is van.

Staufenberg

Tarján község és a németországi Staufenberg 1991-ben írták alá a partnerkapcsolatról szóló dokumentumokat, melyek többek között a két ország ifjúsága közötti kapcsolatteremtés szorgalmazását tűzte ki célul.

Ennek jegyében indult meg az iskolák közötti párbeszéd, melynek eredményeként minden évben 40 diák utazhatott Staufenbergbe. Az egyhetes kinttartózkodás alatt a tanulók délelőtt szervezett oktatásban vettek részt, a délutánokat pedig családi körben töltötték vagy a családok, ill. a Tarján Baráti Kör által szervezett közös kirándulásokon vettek részt.

Kezdetben a lollari *Clemens Brentano* iskola fogadott bennünket, később, mikor a 4-5. osztályos korosztályt utaztatuk, már a staufenbergi, a daubringeni, a mainzlari, illetve a treisti iskolák vendégei voltunk. Ezekben az iskolákban

első tagozatos oktatás folyik, valamennyi Staufenberg városhoz tartozik.

Szívesen emlékszünk vissza a lollari Európa-Napokra, ahol török, portugál, francia és orosz diákokkal együtt dolgoztunk egy közös európai projekten. Dicsekvés nélkül mondhatjuk, hogy iskolánk diákjai már tíz évvel ezelőtt csatlakoztak az Európai Unióhoz. Kis standunkon, ahol Magyarországot és szűkebb hazánkat mutattuk be, sok ember megfordult. Kelendők voltak a magunkkal vitt népművészeti tárgyak és asztalterítők. A nyereségből fedeztük az úti-költés tekintélyes részét és egyéb kiadásainkat.

Csak elismeréssel és nagy hálával tudunk szólni azokról a szülőkről és segítőkéről, akik gyermekeinket otthonukba fogadták, ill. programjaikat megszervezték. Tudjuk, nem kis áldozatot vállaltak. Köszönet ezért *Horst Münch* polgármesternek, a *Hinz* házaspárnak, a *Tarjánért Baráti Körnek*, a mainzlari Sportegyesületnek, az iskolák vezetőinek és tanárainak és a sok általunk nem ismert segítőknek, akik mind azon fáradoztak, hogy gyermekeink jól érezzék magukat.

Számunkra a nyelvyakolási lehetőségen kívül sokat jelentett a szívélyes fogadtatás, hogy a kialakult kapcsolatok révén szinte ismerősként fogadtak bennünket. Kintlétünk alatt új barátságok szövődtek, melyek elmélyítik a két település kapcsolatát.

1997-ben újabb partnerrel bővült kapcsolatunk, a csehországi Mährisch Trübauval, amely ugyancsak Staufenberg testvérvárosa. Így minden évben egy másik ország a találkozó szervezője, egyben a vendéglátó. Nagy izgalommal vártuk első találkozásunkat a cseh fiatalokkal, hiszen sem őket, sem országukat nem ismertük. Eddig két alkalommal jártunk ott, s nem csak a finom ebédekre emlékszünk szívesen, hanem magára a csodálatos városkára, a fővárosra Prágára, a sok cseppkőbarlangra és a kiadós túrákra. Az esti foglalkozásokon cseh táncokat tanultunk, magyar énekeket énekeltünk és németül társalogtunk. Hasonlók a tarjáni és a staufenbergi programok is. Nehéz mindig újat és mindig jobbat kitalálni a másikénál, de érdekes módon azért mindig sikerül.

Pulkau

Az ausztriai Pulkau-al ugyan nincs hivatalos partnerkapcsolatunk, mégis elmondhatjuk, hogy szoros barátság alakult ki a két intézmény között. Az Österreichische Landsmannschaft közvetítésével és az iskola volt igazgatója, *Walther Machotka* segítségével már több alkalommal is tölthettünk egy-egy hetet a pulkai iskolában. A szállásunk Oberhöflein település középkori várának ifjúsági szállásra kialakított részében volt, ahonnan minden nap beutaztunk az iskolába, ahol jól szervezett programokban vehettünk részt. Emlékezetes marad számunkra a kerámiaégetés, az énektanulás, a kirándulás és az Ausztria ezer éves fennállása alkalmából rendezett programon való részvételünk, mit vendégszereplők.

Köszönjük az iskolának azt a lehetőséget is, hogy tantesületünk is betekintést nyerhetett munkájukba.

Klinger Lórinccné
igazgatónő

Győry Sándor Általános Iskola